

[Hans Nielsen.]

jeg læste den Del af Betænkningen op, som er Udvalgets Betænkning, den er ganske vist ikke lang. Derimod har det aldrig nogen Sinde været Sæd og Skik, at Flertallet skulde lade sin Betænkning oplæse for Mindretalspartierne. Det blev heller ikke gjort ved denne Lejlighed. Behandlingen af Lovforslaget har været fuldstændig i Overensstemmelse med Sæd og Skik, saa i den Retning er der ikke noget at klage over.

Saa var det ærede Medlem utilfreds med Flertallet og med Handelsministeren, ingen af Parterne havde været villig til at forhandle. Det ærede Medlem svang sig meget højt op i denne Skildring, man skulde aabenbart have Tankerne henledt paa Wes-sels berømte Digt om Smeden, da det ærede Medlem talte om Ministerens Affærdigelse af Mindretallets Ændringsforslag. Men det var ogsaa ganske ubeføjet, vil jeg sige til det ærede Medlem. Jeg har aldrig set en saa elskværdig og vennelsel og forhandlingsvenlig Minister som den nuværende Handelsminister, da han traadte ind i Udvalget. Det eneste, det ærede Medlem kan have at beklage sig over, er, at Ministeren erklærede, at de Forslag, som var stillet principalt af Det konservative Folkeparti, ikke egnede sig til at være Forhandlingsgrundlag, og det kan dog ikke være saadan en forfærdelig Udfordring til Oppositionen. Der er dog en vis Rimelighed i, at Ministeren maatte holde paa, at det Forslag, han selv havde forelagt her i Tinget, skulde være Forhandlingsgrundlaget, og han har jo mange gode Grunde til at holde sig til dette, saa jeg synes, disse Klager fra det ærede Medlem var ganske uberettigede. Lige saa daarlig synes jeg, det ærede Medlems Forklaring var, da han skulde forsvare sin egen og Venstres Optræden i Behandlingen af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem forklarede os, at i og for sig betød det saa lidt, om man behandlede Lovforslaget paa den ene eller den anden Maade, eller om Oppositionen indtog den ene eller den anden Stilling her i Salen, thi Det konservative Folkeparti i Folketing og Landsting var en levende Organisme, og det var forud besluttet, hvad der skulde ske med dette Forslag. Det er meget interessant at høre, at en saadan Taktik nu lægges til Rette, man forbereder altsaa et meget slet maskeret Mindretalsdiktatur; man vil her i Tinget tage ret overfladisk paa Sagerne, og i det hemmelige Rum Nr. 22, eller hvad Nummer det er, det ærede Medlem holder sig til, beslutter man, om Forslagene skal gennemføres, eller

det hele skal ombringes, det lægges ganske snildt til Rette, muligt sammen med Venstre, og derefter er det de Par Stemmer i Landstinget, som afgør, hvad der skal være Lov her i Landet. Jeg tror nu ikke, Befolkningen vil synes særlig godt om en sli maskeret Taktik, hvis smukke Formaal aabenbart er, at Landstinget skal være det afgørende Ting.

Jeg lyttede med stor Opmærksomhed til de Udtalelser, der blev fremsat om de Ændringsforslag, de Konservative og Venstre har stillet. Baade det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stod her frem for første Gang og forsvarede en helt ny Ordning vedrørende vort Lands økonomiske Liv og vedrørende alle vore Erhvervs Formaal. Det er ikke nogen ringe Ting, og man kunde derfor vente, at begge Ordførerne vilde lægge sig rigtig i Selen for at overbevise os andre om, at de to Forslag, de var Talsmænd for, var det eneste rigtige, Landet kunde gøre i Øjeblikket. Det var kun nogle ganske faa Minutter, hver af de to Herrer ofrede paa deres eget Forslag. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gentog nogle nationaløkonomiske Betragtninger, som han vel har fremsat femten Gange før Valget, og som han ogsaa fremsatte ved første Behandling; nu fik vi igen en skrækkelig Beretning om alle de Uretfærdigheder, vi tilføjer Landbruget, og om al den Ulykke, Valutacentralen har forvoldt i dette for Resten økonomisk blomstrende Land, som vi lever i i Øjeblikket. Det skal jeg lade ligge, der er ingen Grund til at gentage det ved denne Lejlighed, det er ogsaa uden praktisk Betydning, Vælgerne har sagt deres Mening derom. Det ærede Medlem sagde intet om, hvorledes vi skulde kunne slutte Handelsoverenskomster; hvorledes vi skulde kunne holde, hvad vi maatte love i saa Henseende, hvis hans Forslag blev vedtaget. Det eneste, man fik ud af det ærede Medlems Tale herom, var, at de hjemlige Erhverv skulde slaas ned og bløde til Fordel for den agrariske Eksport. Det er den Tale, hvorved man kan holde Hadet flydende ude paa Landet mod Byerhvervene. Den Tale skal det ærede Medlem have Lov til at fortsætte, saa længe han vil.

Men hvad sagde nu det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om dette store a- og b-System? Der var ikke nogen Musik i det ærede Medlems Tale. Jeg kender godt det ærede Medlem, naar han har noget virkeligt paa Hjerte og er fuldstændig klar over, at det, han forfægter, er det eneste rigtige, saa er der en ganske anderledes Musik i det